

Monitoring Commissie Corporate Governance Code

Ter attentie van het secretariaat

secretariaat@mccg.nl

Gorinchem, 5 april 2016

Geachte dames en heren,

In uw document “De Nederlandse Corporate Governance Code - Voorstel voor herziening” vraagt u om commentaar. Hierbij mijn reactie. Alhoewel ik RA ben en werkzaam als CFO van Refresco Gerber NV, is deze reactie strikt persoonlijk. Hieronder geef ik naast wat algemene feedback ook wat specifiek commentaar.

Algemene feedback

Volgens u zijn recente misstanden bij vennootschappen, zoals boekhoudfraudes, corruptie en kartelvorming, in veel gevallen terug te voeren op een business model dat te veel gericht was op het behalen van korte termijn winsten. De nadruk op de lange termijn waardecreatie lijkt een adequate reactie op het onwenselijke en extreem gericht zijn op de korte termijn. Maar dat is het naar mijn mening niet of het is tenminste eveneens eenzijdig. Er was in veel gevallen helemaal niets mis met de strategie of het business model. De korte termijn focus was meestal het gevolg van het gedrag van enkele betrokkenen. Het bestuur en de raad van commissarissen moeten in alle gevallen een evenwichtige afweging maken tussen korte en lange termijn. Als er geen morgen is, is er ook geen volgend jaar. Dus niet alleen focussen op de korte termijn, maar zeker ook niet alleen op de lange termijn.

Daarnaast ben ik van mening dat veel van de zogenaamde schandalen die vragen om actie op het gebied van corporate governance niet voorkomen hadden kunnen worden door nog meer systemen, toezicht en transparantie maar juist door het goed laten functioneren wat er al is aan “checks and balances”. Met goed functioneren bedoel ik functioneren zoals oorspronkelijk bedoeld door de wetgevers, ontwerpers van codes en dergelijke. In veel gevallen is het bij de zogenaamde schandalen fout gegaan door gedrag van betrokkenen. Gedrag dat overduidelijk inging tegen de belangen van de vennootschap en de meeste stakeholders. Het goed functioneren van de “checks and balances” zou gericht moeten zijn op voorkomen van dat foute gedrag.

De relatief grote aandacht voor het verstevigen van het risicomanagement is naar mijn bescheiden mening onnodig en de gesuggereerde verbeteringen “overkill”. Het is een

schoolvoorbeeld van de manier waarop iets dergelijks vaak geregeld wordt. Allereerst worden de uitgangspunten en doelstellingen vastgelegd. Vervolgens een systeem ontworpen. Dat wordt gemonitord en ge-audit op efficiency en effectiviteit. Waar nodig worden periodiek verbeteringen doorgevoerd. Vervolgens komt er nog een rol voor de interne en of externe audit functie erbij, verslaglegging aan de raad van commissarissen, audit commissie of aandeelhouders, een in control verklaring en klaar is kees. Hiermee wordt een heel circus van bureaucratie geïntroduceerd, het vinkgedrag versterkt en voor aansprakelijkheid benauwde bestuurders, commissarissen, accountants en andere betrokkenen gedwongen alle risico's te vermijden. Op de winkel passen wordt het motto. Maar ondernemen zonder risico's is niet mogelijk! Natuurlijk is het de bedoeling onnodige risico's te vermijden en een goede afweging te maken van risico en rendement. Daarom was het beter geweest om de verbeteringen te beperken tot hetgeen gesuggereerd is in par. 1.4.1 en het daarbij te laten.

Mede vanwege de bovenstaande opmerkingen over gedrag ben ik een sterk voorstander van de door u voorgestelde versterking van de onafhankelijke positie van de raad van commissarissen zoals die naar voren komen bij de nieuwe accenten in effectief bestuur en toezicht. Ook de introductie van het aspect cultuur als expliciet onderdeel van corporate governance is een prima suggestie. Van mij had het aspect cultuur veel meer aandacht mogen krijgen vergeleken met bijvoorbeeld het verstevigen van het risicomanagement. Hoe zorgen we ervoor dat de juiste cultuur versterkt wordt en het slechte gedrag vermeden en aangepakt.

Tenslotte is goed dat u niet voorgesteld hebt kwartaalrapportages helemaal af te schaffen zoals wel gesuggereerd is. Zie ook mijn commentaar hierboven over korte en lange termijn. Bijna alle stakeholders moeten in staat worden gesteld om het belang van de vennootschap en zichzelf te dienen en moeten daarvoor van adequate informatie worden voorzien. Net zoals andere koersgevoelige informatie op redelijke termijn ter beschikking moet worden gesteld, geldt dat ook voor resultaten.

Specifieke feedback

1.5 In mijn optiek is internal audit de "eyes and ears" van de raad van commissarissen en een belangrijke component van de hard nodige "checks and balances". Het ontgaat me waarom er geen verplichting is opgenomen tot het aanstellen van een internal audit functie. Bij kleinere vennootschappen kan de internal audit functie om praktische redenen desnoods uitbesteed worden.

1.5.2 De interne auditor en de externe accountant zijn in beginsel aanwezig bij de vergaderingen van de auditcommissie. En de auditcommissie bepaalt of en wanneer de voorzitter van het bestuur en de bestuurder verantwoordelijk voor financiële zaken bij haar vergaderingen aanwezig zijn. Het is vreemd dat dit onderscheid wordt gemaakt tussen interne en externe accountant enerzijds en bestuurders anderzijds. Weten de interne

auditor en de externe accountant veel meer dan de bestuurders? Men zou eerder het omgekeerde verwachten of tenminste een soortgelijke formulering, bijvoorbeeld; “De auditcommissie bepaalt of en wanneer de interne auditor, de externe accountant , de voorzitter van het bestuur en de bestuurder verantwoordelijk voor financiële zaken bij haar vergaderingen aanwezig zijn.”.

2.1.4 U vindt dat minimaal één commissaris moet beschikken over specifieke deskundigheid op het gebied van technologische innovatie en nieuwe business modellen. Maar is er niet al de (on)geschreven regel dat een raad van commissarissen evenwichtig moet worden samengesteld gezien het business model en de strategie van de vennootschap? Wat als technologische innovatie en/of nieuwe business modellen daarbij geen belangrijke rol spelen? Waarom alleen dit aspect zo benadrukken en niet bijvoorbeeld personeelszaken en organisatie? Of milieu?

3.1 Bij commissarissen is bij een eventueel aandelenbezit aangegeven dat dit voor de lange termijn moet zijn. Een prima bepaling, maar waarom ook niet iets soortgelijks ingevoerd voor bestuurders. Dat kan door middel van een bepaling waarbij verwervingen of vervreemdingen van aandelen niet binnen 12, 24 of 36 maanden teruggedraaid kunnen worden. Daarmee wordt voor een deel problematisch korte termijn gedrag vermeden.

Tot slot

Tot slot excuses als deze reactie negatief of kritisch overkomt. Dat is niet zo bedoeld en een beetje het gevolg van het vragen om commentaar. In het algemeen ben ik (zeer) positief over de voorstellen, vooral over het benadrukken van het belang van een goede cultuur en het versterken van de “checks and balances”. Rest mij u veel wijsheid toe te wensen en u te bedanken voor uw werk.

Hoogachtend,

A.C. Duijzer

Dalem Donk 34

4207XG Gorinchem

06-22390724